

[Undervisningsministeren.]

af undervisere til de sprogstuderende, der også er under det samme fakultet og med andre ord under et af de humanistiske kernefakulteter, er vokset meget. Vi har i dag ikke, som man næsten kunne tro efter at have hørt det ærede medlem, to professorer til at undervise, jeg ved ikke hvor mange hundrede mand. Vi har i dag 40 undervisere til de studerende, der studerer sprog og litteratur, og vi har 9 professorer. Lad så være, at de ikke alle sammen er anbragt lige centralt, og at der kun er to professorer til litteraturforskningen. Men det var ikke en fremstilling, der var med til at give det rigtige billede.

Når det ærede medlem sagde, at det lod jo til, at det forskningsråd, vi skulle have, også skulle beskæftige sig med den humanistiske forskning, vil jeg sige: ja, selvfølgelig. Hvem har drømt om andet? Jeg har aldrig nogen sinde i de overvejelser, der har været om forskningsrådet, hørt andet. Lad os ikke stille det op, som om her ligger et område, der er fuldkommen forsømt, og nu kommer det ærede medlem og skal forklare os, hvordan det ligger dér. Det er ikke rimeligt, det er ikke rigtigt, men jeg indrømmer, at hvis det ærede medlem havde kendt forholdene lidt bedre; kunne talen ikke have været holdt — eller kunne den?

Det ærede medlem hr. Morten Lange sagde bl. a., at folkeskolens struktur stadig måtte være et problem, vi skulle beskæftige os med. Det er jeg både enig og uenig i. Det er rigtigt i den forstand, at denne struktur simpelt hen er under udvikling fra dag til dag og fra time til time, og vi skal følge denne udvikling nøje, sørge for den forskning, den kræver, de bevillinger, den kræver, sørge for den orientering til forældrene, den kræver, og alt dette; men jeg tror ikke, vi skal gå hen og skabe mere spænding og uro, end der er i skolen — og der gerne må være — ved også at begynde en egentlig strukturdebat i dag.

Så fremsatte det ærede medlem et synspunkt, som jeg er totalt uenig i. Det ærede medlem sagde, at det kunne ikke nytte noget, hvis vi ikke kunne få flere i gymnasiet, at tro, at vi kunne klare det med nødløsninger, ved at skabe andre veje til

den højere uddannelse. Dér må jeg sige til det ærede medlem, som jeg også sagde til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen: hvorfor så fantasiløs? Det er da ikke en nødløsning at skabe andre veje til den højere uddannelse. Det er også dér et forsøg på at skabe flere tilbud, mere farve over feltet, større chancer for at ramme det, den enkelte netop har brug for, måske den, der i en højere alder begynder på en uddannelse. Hvorfor er der, hver gang man ikke uniformerer, nogen, der kommer og er så nervøse? Jeg ønsker ikke at deltage i uniformering af vort uddannelsesvæsen på noget trin, det vil jeg gerne sige så tydeligt, som jeg kan.

Så sagde det ærede medlem, at de rammelove, jeg havde talt om for København og Århus, kom i sidste øjeblik. Man kan også sige, de er ved at komme i første øjeblik, hvor de kunne komme, og det ærede medlem nævnte selv grunden, nemlig de arealproblemer, der først måtte afklares i København og Århus, og som netop nu er kommet så langt, at der er basis for at lave disse rammelove. Jeg var imidlertid glad for, at det ærede medlem — hvad jeg forstod — var enig i, at det var en rimelig og rigtig måde at gribe dette an på.

Hvad specielt angår det zoofysiologiske institut, hvor det ærede medlem var bange for, at den brede vej skulle komme til at føre nær forbi ham — det er en situation, det ærede medlem ikke altid er i, så jeg forstår godt, at tanken må virke skræmmende — kan jeg sige, at vi er opmærksom på problemet. Jeg ved tilfældigvis ganske uofficielt, at der er en indstilling om dette på vej til ministeriet fra universitetet. Officielt har vi altså ikke fået indstillingen endnu, men den er på vej, og spørgsmålet skal nok blive taget op.

Det overraskede mig, at det ærede medlem mente, at vi skulle vente med det koordinerende forskningsråd. Jeg er ikke enig med det ærede medlem på dette punkt.

Endelig efterlyste det ærede medlem en ny aftenskolelov og sagde, at den skulle have et præcist og vidt sigte. Det kan nok blive lidt svært at forene. Jeg kan imidlertid oplyse, at det udvalg, der arbejder med denne lov, er ved at afslutte sit arbejde, at betænkningen ventes i februar,